

# Carta a la Sra. Isabel Díaz Ayuso

written by Lluís Busquets | 19 de desembre de 2023

*Article publicat al "Diari de Girona" l'11 de desembre de 2023.*

Em presento. Soc català. Faig part del que vostè en va dir «minoria rabiosa». No odio Espanya; a l'inrevés, l'estimo tant que voldria que els espanyols fossin tan lliures com per poder independitzar-se d'aquesta «minoria rabiosa». M'he decidit a escriure-li vist que potser un dia substituirà Núñez Feijóo. Quan vostè va néixer (17-X-1978), Fraga i altres líders polítics del seu partit feien propaganda perquè els ciutadans espanyols votéssim «no» a la Constitució que es debatia a les Corts. Havia de trencar Espanya. Ja veu si fa anys que van errats! No només no ha trencat Espanya sinó que vostès l'han poguda convertir en una presó de nacions. Nacions, sí. Perquè, de la mateixa manera que Espanya és un estat plurilingüe –i, ara, ja se n'haurà assabentat vist que els idiomes hispànics es poden parlar a les Corts–, també és pluricultural i plurinacional. Ara bé, no s'enganyi. Catalunya no és cap nació feta i condreta. És simplement un país que forma part de la nació dels Països Catalans amb València, Illes, Catalunya del Nord, la Franja... Si li sap greu, no hi puc fer res. Les realitats són el que són, encara que s'inventin instituts de llengües valencianes, mallorquines o la LAPAO (Llengua Aragonesa Pròpia de l'Àrea Oriental).

Tampoc no trenquen Espanya els indults ni l'amnistia. Posi's al 2016, quan el seu partit, amb Aznar, guanyà les eleccions. Felipe González –que ara també ha perdut la memòria– havia iniciat els tràmits per indultar divuit terroristes de Terra Lliure i per un error dels expedients sols n'indultà dos. Els altres 16 els indultà Aznar en el primer Consell de Ministres,

mentre J. A. Ortega Lara estava segrestat en un zulo. Trencà o humilià Espanya? Si ara es posa a l'11-XII-1998 a Juarros (Burgos) –el 1997 ETA havia assassinat M. A. Blanco–, resulta que enviats d'Aznar pactaren el més gran apropament a Euskadi de presos etarres condemnats, alguns amb delictes de sang (105 presos en tres anys). I no li parlaré de les amnisties fiscals.

Soc català i vaig votar l'Estatut de Catalunya el 18-VI-2006 (mentre es coïa a les Corts, el PP hi votava sempre en contra i, abans del referèndum, demanà el vot pel «no»). Dels votants, un 73,9% votà «sí». Entrà en vigor el 9-VIII següent, sancionat pel rei. Tot i haver estat referendat pels catalans, el PP s'afanyà a recaptar signatures per recórrer-lo davant el TC que, amb membres amb el mandat caducat, gosà emetre sentència el 28-VI-2010, esmenant punts de l'Estatut que, en altres comunitats s'acceptaven perfectament. És un cas que s'estudia en facultats de dret estrangeres. El TC acabava de trencar el pacte del 6-XII-1978, la Carta Magna que havíem signat els catalans el 1978 (amb el 90,5% de votants, la comunitat més favorable de totes a la Constitució; a Madrid només havia votat «sí» el 86,15%, ho sabia?). Des d'aleshores els catalans estem sense Constitució (trencada per les togues) i sense l'Estatut que havíem votat. Ho creu normal, això? Què ha fet el PP per solucionar-ho?

Una altra cosa: l'1-X-2017 els catalans no vam fer un cop d'estat sinó una declaració pacífica d'independència. La sentència de l'octubre del 2019 del TS, elaborada pel magistrat Manuel Marchena diu que aquest terme s'havia aplicat «por última vez en el golpe de estado militar perpetrado por el teniente coronel Tejero en 1981, algo que no ha sucedido en Cataluña durante el año 2017, a pesar de la insistencia de algunos actores políticos en la utilización de dicho término». Vostè –com el seu tutor Aznar– és de les insistents recalitrants contra la Magistratura. Manca de respecte aquí i en no renovar el CGPJ. Sàpiga-ho. I sàpiga que la sentència de

Marchena afegia: «El Estado mantuvo en todo momento el control de la fuerza, militar, policial, jurisdiccional e incluso social. Y lo mantuvo convirtiendo el eventual propósito independentista en una mera quimera». (Sentència núm. 459/2019. p. 155 i 270).

Quan em va titllar de «minoria rabiosa» deia que els catalans volem acabar amb Espanya, segons vostè, «un projecte de segles». Dona, segles més aviat pocs. Només des de 1714. Si encara es pensa que la unitat ve dels Reis Catòlics, estudiï una mica. El 13-VI-2014 Henrique Cymerman publicava una entrevista en exclusiva al papa Francesc a *La Vanguardia*. «¿Li preocupa el conflicte Catalunya-Espanya?», li demanava. El papa (que acceptava que hi ha un conflicte, ves per on) responia que «tota divisió el preocupava». Adduïa, tanmateix, que «la secessió d'una nació sense un antecedent d'unitat forçada s'ha de prendre amb pines i analitzar-la cas per cas.» S'estava referint als Decrets de Nova Planta (1701-1719), als tractats d'Utrecht i Rastatt (1713-1714), que tractaven de posar fi a la guerra de Successió espanyola (1702-1715), i al de Viena del 1725, que originaren la unitat forçosa d'això que avui dia denominem Espanya? Estudiï-ho. Els experts en dret li diran que l'Estat espanyol neix de la violació del dret constitucional vigent en el règim dels Àustries (on totes les entitats territorials eren igualment sobiranes), de l'incompliment de les disposicions de l'article XIII del tractat d'Utrecht (segons el qual el rei espanyol havia de concedir als catalans no sols la plena amnistia juntament amb la total possessió de béns i honors, «sino que les da y concede todos aquellos privilegios que poseen y gozan»), de la violació de les disposicions testamentàries de Carles II, del perjuri de Felip V davant les Corts catalanes i de la pretensió d'un suposat dret de conquesta fonamentat en falses acusacions de rebel·lió i crims de lesa majestat.

Vostè sap que Espanya no és indivisible com els nombres primers. Vostè sap que donar la veu al poble, fer un

referèndum, mai no serà antidemocràtic; ho és el contrari: tenir por de la veu del poble. Vostè sap que el PP guanyaria a la resta de l'Estat sense Catalunya. Per què ens aguanten, als catalans? Per què no se separen? Li ho responc: perquè som la mamella de la resta de l'Estat espanyol. Ho va demostrar el seu ministre Montoro quan va fer allò de «las cuentas regionalizadas». Miri la desproporció de la balança fiscal entre el que aporta Catalunya a Espanya i el que en rep. Analitzi l'execució de pressupostos dels últims darrers deu anys (en alguns, no arribava ni al 30%). Si consulta el digital

la

República

<<https://www.larepublica.cat/opinio/no-a-lamnistia/>> es trobarà amb aquestes dades de l'espoli fiscal: Catalunya, 104,8 M€; País Valencià, 47,6 M€; Illes Balears, 21 M€. Ho troba just? De vegades –ja ho sé– costem cars. Vol números? L'operació Copèrnic d'enviar FCSE a Catalunya del setembre a desembre del 2017, segons el ministre Zoido al Senat, costà uns 87 milions d'euros. Sumi-hi l'Operació Anubis. Encara que el ministre Montoro es desdigués del que havia assegurat («Dels fons de liquidació autonòmica no s'ha gastat ni un euro pel procés»), els cervellets d'Hisenda que van declarar davant Marchena durant el judici el 22-V-2019, sumant-ho tot (paperetes, urnes, lloguer de locals, llum, calefacció i el sur-sum corda) només van poder sumar uns 900.000 € de malversació. L'Ebstat es gastà 86 milions més. I no va ser malversació!

Senyora Díaz, li he dit tot això sense gens ni mica de ràbia. Sento més aviat llàstima que hagi crescut en plena catalanofòbia i que em consideri dins d'una «minoria rabiosa». No hi pot fer res i ho lamento molt. Però soc creient indigne i vull estimar els que em consideren enemics. I doncs, malgrat tot, bon Nadal!